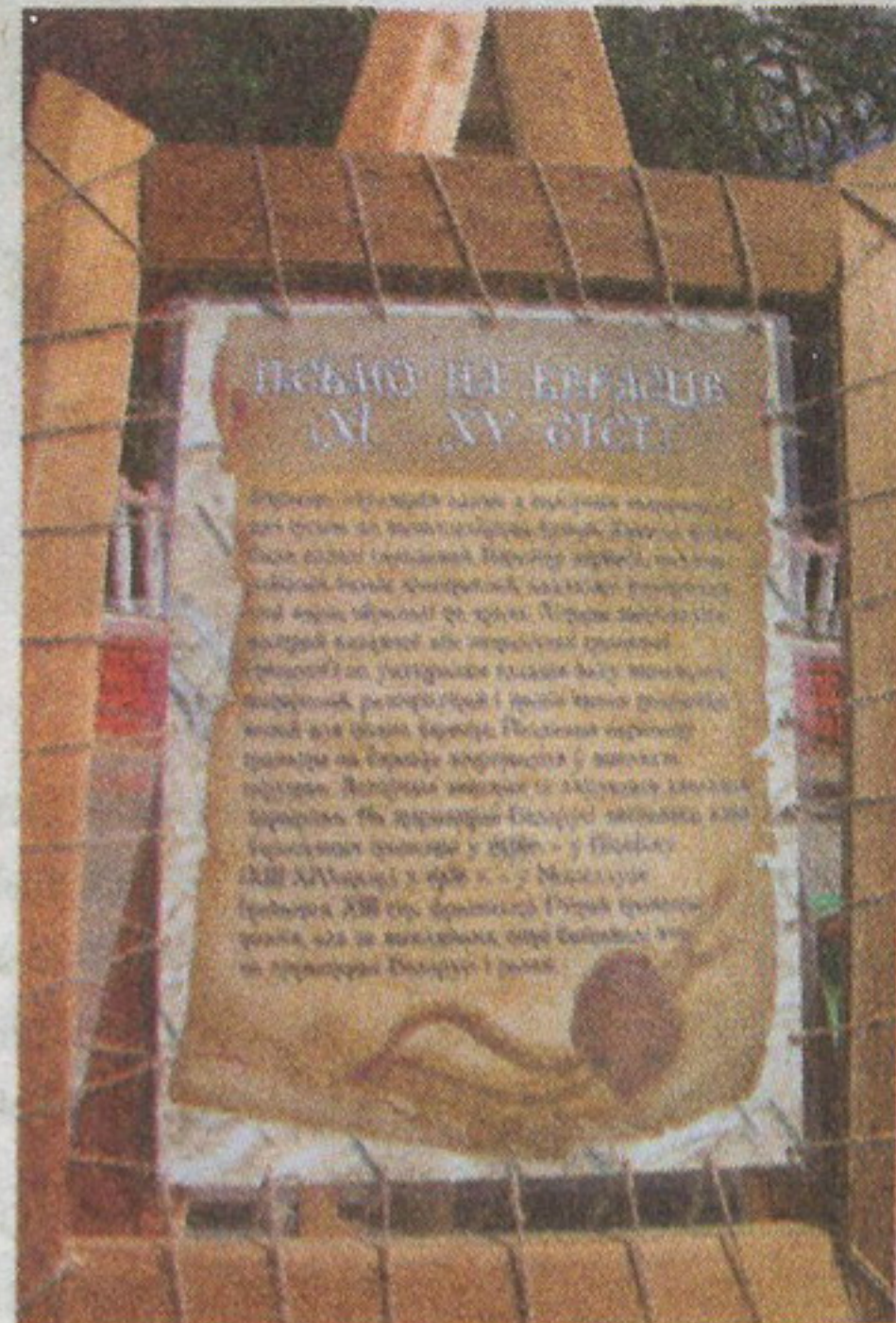

ГЛЫБОКАЕ:

Дзень Беларускага пісьменства і друку

Створаная агульнымі намаганнямі атмосфера свята дазволіла рэальна акнуцца ў гісторыю пісьменства.

Т раз два гады Глыбокае адзначаць 600-годдзе з часу першага ўпамінання ў друкаваных крыніцах. У 1414 годзе гэта было мястэчка, якое знаходзілася ў атачэнні азёр Кагальнае і Вялікае. З Вялікага возера выцякала рака Бярозаўка, якая падзяляла горад на дзве часткі. Яны належалі двум магнацкім родам. Большую частку займаў маёнтак Зяновічаў, ён уваходзіў у Віленскае ваяводства. Меншай валодалі Корсакі, іх частка адносілася да Полацкага ваяводства. Ці то розная прыналежнасць зямель, ці індывідуальныя рысы характараў уладальнікаў паўплывалі на тое, што яны **пастаянна спаборнічалі паміж сабой. Невялікае, але глыбокае** возера паміж іх уладаннямі і дало назву гораду. Іосіф Корсак застаўся ў гісторыі як мецэнат, які на свае сродкі ўзвёў комплекс манастыра кармелітаў з касцёлам Успення Багародзіцы — цяпер гэта праваслаўны сабор, помнік архітэктуры XVII стагоддзя рэспубліканскага значэння, які прадстаўляе ранняе барока ў Беларусі. Адметнасць горада ў тым, што ў цэнтры яго побач знаходзяцца гэтая царква і касцёл святой Тройцы — помнік архітэктуры XVIII стагоддзя. 1 верасня, у Дзень ведаў, у Глыбокае прыбыла Рэспубліканская навукова-асветніцкая экспедыцыя “Дарога да Святыняў” з Благадатным Агнём ад Труны Гасподняй, якая стартвала ў Мінску 29 жніўня. У кафедральным саборы Нараджэння Прасвятой Багародзіцы адбылася літургія ў гонар падзеі. Гэты агонь духоўнасці сімвалізуе не толькі хрысціянскую веру, але і першы друкаваны твор — “Біблію”, якую падараваў свайму і суседнім народам першадрукар Францыск Скарына — “людям посполитым к доброму научению”.

Сёлета Глыбокае стала сталіцай XIX па ліку свята Дня беларускага пісьменства і друку, якое ў нашай краіне праводзіцца з 1994 года. Тут пабывалі госці з 20 краін свету. На Віцебшчыне свята прайшло ў пяты раз.

17 верасня ўсе вуліцы Глыбокага былі шчыльна запоўнены ўдзельнікамі свята.

А запачаткаваў традыцыю старажытны Полацк, радзіма вялікіх асветнікаў і культурная сталіца краіны. Глыбоччына таксама мае знакамітых дзеячаў культуры, навукі і мастацтва, якія шчыравалі ў розных галінах ведаў. Падчас свята ў гарадскім скверы была адкрыта алея знакамітых землякоў глыбачан. На ёй устаноўлена восем бюстаў: мецэнату горада Іосіфу Корсаку; заснавальніку беларускага тэатра Ігнату Буйніцкаму; мастаку, пісьменніку, археолагу і фалькларысту Язэпу Драздовічу; публіцысту, пісьменніку і гісторыку, дырэктару першага Беларускага дзяржаўнага музея, акадэміку АН БССР Вацлаву Ластоўскаму; паэту Алесю Дубровічу; герою Савецкага Саюза Пятру Казлову; генеральнаму канструктару авіяцыйнай тэхнікі Паўлу Сухому; Лазару Перальману — стваральніку сучаснай мовы іўрыт дзяржавы Ізраіль. Была адкрыта мемарыяльная дошка ў гонар пісьменніка Лявонція Ракоўскага і архітэктара Клаўдзія Дуж-Душэўскага.

Свята пісьменства ў Глыбокім было вельмі насычаным рознымі значнымі падзеямі. Яно прысвячалася Году кнігі, і ў памяць пра гэта быў устаноўлены знак “Прысвячэнне кнізе”, аўтар якога — Аляксандр Хітроў. З усёй кніжнай прадукцыі, якая выпускаецца ў нашай краіне, на кожнага жыхара Беларусі прыходзіцца 4 кнігі. Як і ва ўсім свеце, моцны ўплыў на людзей аказваюць электронныя СМІ. Аднак гэты вельмі значны інфармацыйны даведнік ніякім чынам не замяняе чытанне кніг, якое патрабуе ўдумлівасці, няспешнасці, працы розуму, узбагачае пачуцці і жыццёвы вопыт. Такія кнігі, напісаныя на вякі, пакінулі нам у спадчыну класікі беларускай літаратуры Янка Купала і Якуб Колас. Прэзентацыя альбома “Беларусь. Зямля песняроў”, прысвечанага іх творчасці і мясцінам, дзе яны жылі і тварылі, таксама адбылася падчас свята (выдавецтва “Беларусь”, аўтар Анатоля Кляшчук). Нацыянальная бібліятэка Беларусі арганізавала выстаўку-прэзентацыю “Паэтычная гасцёўня” у гонар народных паэтаў Янкі Купалы, Якуба Коласа, Максіма Танка. Былі ўзнагароджаны лепшыя бібліятэкары і адзначаны лепшыя бібліятэкі. Друкаваныя рарытэты з фондаў Полацкага гісторыка-культурнага музея-запаведніка і выстава гісторыі пісьменства “Ад берасцяной граматы да Інтэрнэта” Віцебскага абласнога краязнаўчага музея таксама былі прысвечаны Году кнігі.

Артысты Купалаўскага тэатра парадавалі глядачоў, паказаўшы ўрывак з п’есы “Паўлінка” ў тэатралізаванай дзеі “Вытокі духоўнасці”. У гэтай дзеі асабліва запомніўся дыялог традыцыйнай і сучаснай кнігі, якія спрачаліся на конт сваёй значнасці ў наш час. Традыцыйная кніга прадстаўлена глыбокай, удумлівай, разумнай — яна захоўвае значныя духоўныя каштоўнасці, створаныя чалавецтвам. Бадай, самыя актыўныя чытачы сёння — гэта школьнікі і студэнты. Сімвалічна іх увасобілі юныя глыбачане, якія занялі месцы перад сцэнай на цэнтральнай плошчы горада, дзе адбываліся асноўныя афіцыйныя падзеі. Самыя значныя з іх — урачыстае адкрыццё, вітанні Прэзідэнта краіны Аляксандра Лукашэнкі і Мітрапаліта Філарэта ўдзельнікам і гасцям свята, якія былі зачытаны афіцыйнымі асобамі (дарэчы, усе выступленні прагучалі па-беларуску), узнагароджанне пісьменнікаў — пераможцаў рэспубліканскага конкурсу на лепшы літаратурны твор у 10 намінацыях, былі адзначаны таксама пераможцы конкурсу юных чытальнікаў Глыбоцкага раёна па творах класікаў беларускай літаратуры. Напярэдадні адбыўся Міжнародны круглы стол з удзелам беларускіх і замежных пісьменнікаў з сямі краін свету, а таксама навукова-практычная канферэнцыя “Глыбоцкія чытанні”. Фальклорным святам і выставай у Празароках ушаноўвалі памяць Ігната Буйніцкага, які тут нарадзіўся.

Усе вуліцы Глыбокага, якія разыходзяцца радыяльна ад цэнтральнай плошчы, 17 верасня былі шчыльна запоўнены ўдзельнікамі свята. Выставы СМІ і выдавецтваў, сустрэчы з чытачамі, пленэр імя Язэпа Драздовіча, тэатралізаваныя прадстаўленні, канцэрты, спектаклі, конкурсы ... Кожная вуліца мела сваю тэматычную назву: Альгердаў Тракт, тракты “Шчодрыца”, “Турыстычны”, “Ад агню да пярэ”. І на кожным — мноства цікавых панадворкаў. Свята завяршылася феерверкам і пакінула незабыўныя ўражанні, асэнсаванне вялікага значэння Кнігі ў нашым жыцці, дазволіла рэальна акунуцца ў гісторыю пісьменства і адчуць яго ў сваёй гістарычнай памяці як неабходную частку сучаснага жыцця і культурных традыцый мінулага.

Рэгіна ГАМЗОВІЧ.
Фота Анатоля КЛЕШЧУКА і аўтара.